

топло, а топлиятъ са вдига нагоре. Ние твърде чѣсто видиме какъ едни облаци вжрватъ налѣво, а други надѣсно.

Когато грѣе слънцето, то пѣсакътъ и камъните са нагрѣватъ отъ него по-скоро и повече, а водата или моретата — по-малко и по-мѣчно. Ето защо въздухътъ надъ пѣсачливите и каменистите мѣста бива по-топалъ, нежели надъ водите. Въ топло време въздухътъ надъ моретата е по-прохладенъ, а въ зимно време е по-топалъ, слѣдователно въ лѣтно време вѣтровете повечето пжти вѣятъ отъ камъ морето. Когато едно тѣло са нагрѣва отъ слънцето по-мѣчно, то по-мѣчно и истива. Когато нашата земя е покрита съ снѣгъ и когато пжрстътъ замжрзва на нѣколко педи, то морето е още топовато, защото водата истива по-полека. Ето защо надъ водата зимаска е по-топло, нежели надъ сущата, и вѣтровете вѣятъ отъ камъ сущата. Но вѣтарътъ твърде чѣсто зависи и отъ планините. Сжществуватъ и такива едни вѣтрове, които духатъ почти сѣкога камъ едно направление. Тие вѣтрове са наричатъ пассати. Пассатите вѣятъ отъ востокъ камъ западъ и произхождатъ отъ това, че земята са вжрти около себѣ си. Други единъ вѣтаръ, който има твърде чудно свойство, са нарича муссонъ. Тоя вѣтеръ са появява надъ восточните морета и духа 6 месѣца камъ една страна, а 6 месѣца камъ друга ней противоположна. Когато различни вѣтрове са срѣщатъ при планините, то произвождатъ вихрушки. Въ горѣщите страни вихрите (урагани) биватъ до толкова силни, щото вжртатъ и най-дебѣлите джрвета изъ корѣните и развалятъ дѣ що срѣшнатъ.